

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ترجمه و تلخیص: احمد خزاعی

۲۰۱۱ می

رزمندگان آزادی در لیبیا کیستند؟

کودتای بدون خونریزی معمر قذافی در لیبیا در اول سپتمبر ۱۹۶۹ علیه ادريس شاه، توطئه های بسیاری را علیه حکومت او به دنبال آورد. از سوی سلطنت طلبان، از سوی موساد اسرائیل، از سوی سرخوردگان فلسطینی، دستگاه امنیت سعودی، از سوی جبهه نجات ملی لیبیا، از سوی کنفرانس ملی مخالفان لیبیائی، از سوی دستگاه جاسوسی انگلیس، توسط حملات ایالات متحده و از همه جدی تر، از سوی گروه اسلامی القاعده مانند به نام «الجماعت الاسلامیت المقاتله به لیبیا».

ایالات متحده و اسرائیل شورشیان لیبیائی را در برخی از کشورهای افریقائی آموزش می دادند. نشریه پارسی افریکن کنفیدنسیال در ۵ جنوری ۱۹۸۹ گزارش می دهد که ایالات متحده و اسرائیل مجموعه پایگاه هائی را در چاد و کشورهای مجاور برای آموزش ۲۰۰۰ شورشی لیبیائی که ارتش چاد آن ها را دستگیر کرده بود، تأسیس کرده اند. کشور چاد پایگاه اصلی این گروه، «جبهه ملی برای نجات لیبیا»، بوده است. اسناد رسمی ایالات متحده نشان می دهد که بودجه جنگ مخفی شورشیان مستقر در چاد را عربستان سعودی، مراکش، اسرائیل و عراق [اشغال شده] تأمین می کرده اند. سعودی، در یک مورد، به یک گروه مخالف، یعنی جبهه ملی برای نجات لیبیا، (که همچنین از سوی سازمان جاسوسی فرانسه و سازمان سیا پشتیبانی می شود)، ۷ میلیون دلار پرداخت کرده است. اما یک نقشه برای قتل قذافی و به دست گرفتن حکومت در سال ۱۹۸۰ خنثی و در هم کوبیده شد. سال بعد پرزیدنت ریگان از مصر درخواست کرد که به لیبیا حمله و حکومت آن را سرنگون کند، اما مبارک از این کار خوداری کرد. واشینگتن پست، این برنامه را در اواخر ۱۹۸۵ پس از مخالفت کنگره با آن، افشاء کرد. (ریچارد کیب، «جنگ سری علیه لیبیا، مدیا لنز»)

جبهه ملی برای نجات لیبیا جزو شرکت کنندگان در کنفرانس ملی مخالفان لیبیائی بود که در سال ۲۰۰۵ در لندن تشکیل شد. انگلیس، نیز، به جبهه ملی برای نجات لیبیا و مخالفان لیبیائی کمک مالی می کند. این جبهه کنگره ملی خود را در جولای ۲۰۰۷ در ایالات متحده تشکیل داد. گزارش «شفاوت ها» و مرگ غیر نظامیان از طریق گروهی درواشنگتن برای مطبوعات غربی ارسال می شود. جبهه، همچنین مقاومت و عملیات نظامی را هم از داخل و هم از خارج لیبیا سازماندهی می کند. (نفت و امپراتوری در شمال افریقا. کیت هارمون اسنو، ۲ مارچ ۲۰۱۱).

کنفرانس ملی مخالفان لیبیائی، که در برگیرنده جبهه ملی برای نجات ملی نیز هست رهبری قیام را برعهده دارد. جبهه ملی برای نجات لیبیائی که رهبری اصلی خشونت ها را در دست دارد، ملیشیای مسلح حمایت شده از سوی ایالات متحده است که عمده متشکل از خارج نشینان لیبیائی و قبایل مخالف با قذافی است. (غالی حسن، عشق امریکا به دیکتاتور های آدمکش و نفرتش از دموکراسی، اکسیس آو لاجیک ۱۷ مارچ، ۲۰۱۱)

الجماعة الإسلامية المقاتلة به ليبيا (گروه اسلامی کشتنده ليبيا)

گروه اسلامی مقاتله ليبيا در سال ۱۹۹۵ توسط گروهی از مجاهدانی که علیه اشغال افغانستان جنگیده بودند تشکیل شد. این مجاهدین پس از بازگشت از افغانستان از آنچه که به نظرشان فساد و ناپرهیزکاری رژیم حاکم بر ليبيا می‌آمد خشمگین شدند و گروه مقاتله اسلامی را تشکیل دادند تا دولتی را تشکیل دهند که نشاندهنده چیزی باشد که به عقیده آنها خصلت واقعی مردم ليبيا است. مهمترین عملیات نظامی گروه اقدام به قتل قذافی است: اعضاء گروه مقاتله اسلامی در سال ۱۹۹۶ بمبی را زیر اتومبیل حامل قذافی انداختند. گروه همچنین از پایگاهش در کوهستان دست به عملیات چریک گونه علیه نیروهای امنیتی رژیم زد. بخشی از گروه برای مبارزه با رژیم حاکم بر ليبيا و علیه منافع غرب در سراسر جهان با القاعده هم پیمان شدند. در سال ۲۰۰۴ جورج تنت رئیس سازمان سیا در برابر سنای امریکا گزارش داد که یکی از بلافصل ترین خطرها [برای امنیت ایالات متحده] از سوی گروه های بین المللی کوچکتر افراطی سنی است که از پیوندشان با القاعده سود برده اند. گروه مقاتله اسلامی لیبیائی در زمره این گروه‌هاست. («گفته می‌شود که مصر شورشیان ليبيا را مسلح کرده است»، وال استریت جورنال، ۱۷ مارچ، ۲۰۱۱). در روزهای اخیر مقامات لیبیائی اسناد امنیتی را پخش کرده‌اند که تفصیلاتی را در مورد سوفیان الکومی که گفته می‌شود راننده اوساما بن لادن بوده است و همچنین در مورد رزمنده دیگری به دست می‌دهد که گفته می‌شود در ایجاد یک «امارت اسلامی» در درنا، در شرق ليبيا شرکت داشته است. درنا به عنوان زادگاه بخش بزرگی از بمب گذاران خودکشی کننده شهرت دارد، همچنین شدیداً مخالف قذافی است.

در سال ۲۰۰۹ این گروه از اقدام خود برای به قتل رساندن قذافی عذر خواهی کرد و پذیرفت که اسلحه را زمین بگذارد. حکومت بسیاری از اعضاء این گروه را بر مبنای برنامه «اصلاح و توبه» که سیف الاسلام قذافی مبتکر آن بود از زندان آزاد کرد. شایان ذکر است که گروه مقاتله اسلامی موجودیت خود را در جریان شورش مسلحانه ایکه در سال ۱۹۹۵ در بنغازی علیه حکومت قذافی سازمان داد رسماً اعلام کرد. در جریان این شورش تعداد زیادی از طرفین به قتل رسیدند. اعلامیه موجودیت این گروه و اعلامیه های بعدی آن توسط لیبیائی های بازگشته از افغانستان که انگلیس به آنها پناهندگی سیاسی داده بود در لندن صادر شده است. مشارکت حکومت انگلیس در فعالیت های گروه مقاتله اسلامی علیه قذافی و پشتیبانی مالی انگلیس از این گروه موضوع بحث‌های فراوانی بوده است. به هر حال، پشتیبانی مالی بن لادن از این گروه اهمیت بسیار بیشتری داشته است. گفته می‌شود که او برای هر رزمنده ای که در میدان جنگ به قتل رسیده پنجاه هزار دلار به گروه مقاتله اسلامی پرداخت کرده است. [تروریزم مانیتور می، ۲۰۰۵]

در هر صورت حکومت های امریکا، انگلیس، و فرانسه اکنون همزمان گروه مقاتله اسلامی، که رادیکال ترین عنصر در شبکه القاعده است، از آب در آمده‌اند. هیلاری کلینتن در کنگره امریکا خطرات این اتحاد نامقدس را مورد اذعان قرار داد. «یوچی شیماتسو، حمله به ليبيا: چرا عملیات سپیده ادیسه محکوم به شکست است؛ نیو امریکن مدیا، ۲۰ مارچ، ۲۰۱۱». به علاوه، گفته می‌شود که مصر و عربستان سعودی از همان آغاز شورش با اجازه امریکا به شدت مشغول مسلح کردن و کمک به شورشیان لیبیائی بوده‌اند. [رابرت فیسک، ایندپندنت، ۷ مارچ، ۲۰۱۱ و وال استریت جورنال ۱۷ مارچ ۲۰۱۱]

نیوایچی شیماتسو: قطر در پشت توطئه ۹ سپتمبر و نا آرامی های اخیر در جهان عرب

اعتراض کنندگان جوان در بنغازی، قاهره و تونس شاید متحیر و احتمالاً سرخورده شوند که امیدهای دمکراتیکشان بازیچه دست نخبگان فرا محافظه کار عربی شده است که زیرجلگی از برآمد اسلامگرایان رادیکال رزمنده ای در سراسر افریقای شمالی پشتیبانی می کرده اند. گزارشهای معتبر سازمانهای اطلاعاتی امریکا در بردارنده شواهدی است حاکی از پشتیبانی دراز مدت قطر از برآمد اخوان المسلمین، القاعده و جهادگران رزمنده ای که از افغانستان برمی گردند. روابط این جریانها با قطر که پس از رویداد نهم سپتمبر توسط پژوهشهای ضد تروریست بر ملا شده، اکنون که زرادخانه هائی در یک کشور افریقای شمالی به دست گروه مقاتله اسلامی لیبیائی، وابسته گهگاهی به القاعده، افتاده نیازمند بررسی مجدد است. زرادخانه

بسیارمجهز لیبیا شامل مواد منفجره قدرتمند، دستگاه های پرتاب موشک و سلاح های شیمیایی است. گروه رزمنده اسلامی در لیست تروریستی وزارت خارجه امریکاست.

به نظر مقامات اطلاعاتی ایالات متحده، که توسط سی ان ان بازگو شده، نگران کننده تر از همه، گم شدن سلاح های شیمیایی است. الجزیره پس از اینکه در ابتدا از زبانش در رفت که اولین اعتراض ها در لیبیا توسط گروه مقاتله اسلامی سازماندهی شده به سرعت مشی خود را تغییر داد و شرح به شدت فیلتر شده ای به دست داد که این رویدادها را به صورت «اعتراضاتی مسالمت آمیز» تصویر می کرد. این شبکه تلویزیونی مستقر در قطر برای ماست مالی کردن کشته شدن ۱۵۰ سرباز در جریان قیام این سناریوی عجیب و غریب را پخش کرد که این سربازها به خاطر «خودداری از جنگیدن» توسط افسران شان اعدام شده اند. این افسران مرموز سپس در حالی که توسط اعتراض کنندگان خشمگین محاصره شده بودند باد هوا شدند و به طرز معجزه آسانی پایگاه خود را تخلیه کردند. یک تحلیل گر اطلاعاتی امریکائی این گزارش رسانه ها را «چرند» خواند و در عوض این توضیح واضحات را مطرح کرد: این سربازها در حمله مسلحانه رزمندگان جنگدیده ای که از افغانستان و عراق برگشته اند، به قتل رسیده اند.

پیتر دیل اسکات دیپلمات سابق و استاد زبان انگلیسی در دانشگاه های کانادا است..

ترجمه و تلخیص: احمد خزاعی

۲۶ مارچ، ۲۰۱۱

پیتر دیل اسکات: یادداشتهای لیبیائی